

[Grethe Philip]

der være generelle besparelser, kan man efter vores mening ikke friholde forsvaret.

Centrum-demokraterne foreslår, at driftsudgifterne til åndssvageforsorgen skal forhøjes med 30 mill. kr. Det svarer til ca. 3-4 pct. af driftsudgifterne for overgangsåret, som vi drøfter her. Det begrundes med, at niveauet ønskes fastholdt, så der ikke sker forringelser, inden udlægningen sker til amtskommuner og kommuner. Der ligger altså i disse bemærkninger en påstand om, at standarden med de nuværende forslag til bevillinger ikke kan opretholdes. Det er et spørgsmål, der hyppigt har været til debat her i folketinget, og hvor man må sige, at påstand står mod påstand. Socialministeren og finansministeren fastholder med stor styrke, at der ikke generelt set - jeg understreger generelt set - har været eller med det foreliggende finanslovsforslag vil blive tale om nedskæringer, medens man fra anden side påstår, at sådanne nedskæringer allerede har fundet sted, og at der vil blive tale om yderligere nedskæringer. Det er ganske overordentlig svært for os og for de øvrige partier virkelig at grave helt til bunds i, hvad det egentlig er, der sker. Jeg kan være enig med hr. Alfred Andersen, når han sagde i sin tale, at det var et spørgsmål, som man gerne ville gå mere i dybden med.

For mit vedkommende har det været afgørende, at finansministeren i et møde i finansudvalget forleden dag gav et fast tilsagn om, at standarden skal fastholdes. Finansministeren redegjorde for, hvorledes åndssvageforsorgen ikke har været ramt af hidtidige generelle besparelser, og at der nu vil blive tale om en ekstraordinær bevilling til løn- og prisregulering på 10,2 mill. kr. på årsbasis, som forudsættes videreført i de kommende år, i 1979-1982. Jeg vil gerne henvise til et bilag, finansudvalget har modtaget, bilag 23, nr. 70, af 3. marts 1978, hvor disse oplysninger er givet.

Jeg må, efter det der her er sagt, gå ud fra og stole på, at regeringen har en ægte vilje til at opretholde standarden, om end det vil ske med visse rokeringer inden for åndssvageforsorgen, som jeg sympatiserer med, fordi de sker med henblik på at give et mere ensartet niveau. Vi vil derfor for vores vedkommende stemme imod centrum-demokraternes og andre partiers ændringsforslag på dette område. Men jeg vil gerne på dette punkt slutte med at sige, at der må ikke herske nogen

som helst tvivl om, at det radikale venstre stiller det som et ufravigeligt krav, at standarden inden for åndssvageforsorgen som helhed ikke må forringes, men at der tværtimod løbende skal gives muligheder for visse forbedringer.

Centrum-demokraterne foreslår, at uddannelsesstøtten skal have en øget bevilling på 100 mill. kr., der skal sikre, at alle studielån ydes som statsgaranterede lån til en rentesats på 6 pct., idet differencen op til markedsrenten skal ydes som statsstøtte. Ifølge de oplysninger, vi har fået fra undervisningsministeren, vil udgiften til den påtænkte ordning i 1978-79 være 144 mill. kr. stigende i rask tempo til godt 1,9 mia kr. i 1987-89. Der er altså tale om et forslag, der er langt mere vidtrækkende end det, man umiddelbart får indtryk af, og vi finder det ganske urealistisk. Men vi er enige i, at der er et behov for en nyordning for de uddannelsessøgende. Vi venter på et udspil fra regeringen, og vi er positive over for en nyordning, som i højere grad vil tilgodese de svageste blandt de studerende.

Det kommunistiske parti har bl. a. foreslået, at man genindfører løn i basisåret for EFG-elever, et forslag, der i sig selv indebærer merudgifter på 340 mill. kr. Vi er positive over for at hjælpe de svageste af de unge, og det har også givet sig udtryk i, at det radikale venstre har medvirket til en forhøjelse af ungdomsydelsen, der gives til de unge under 18 år efter en indkomstprøvelse af den unges egen indkomst og af forældrenes indkomst. Vi finder derimod ikke, at tiden er inde til at give uddannelsesstøtte til samtlige unge i basisåret, hvoraf mange vil være under 18 år og snarere bør sidestilles med skoleelever i 9. og 10. klasse, der som bekendt ikke får løn. Jeg vil gentage fra tidligere, at vi er positive over for selve EFG-uddannelsen, men vi finder som sagt, at basisåret ikke bør belaste det offentlige med en egentlig elevløn.

Fremskridtspartiet har, som det har været nævnt af flere tidligere ordførere, valgt den fremgangsmåde at fremsætte sine ændringsforslag, to dage før vi skal stemme om dem. Jeg finder, at det er en aldeles utilbørlig fremgangsmåde, og den er da også på det skarpeste påtalt af de andre partier i finansudvalget. Hvorfor er denne fremgangsmåde så utilbørlig? Det er den, fordi den undergraver hele den lange og møjsommelige proce-